

5.

„WE NEED ANOTHER HERO!”²³ (ÚJABB HŐSRE VAN SZÜKSÉGÜNK!)

Mottó:

Hősök és mártírok között különbség van. A mártírok életüket adják, a hősök csak a babérokat aratják.

(Graffiti felirat)

Lelketlenné váltunk Pénzisten finoman erőszakos hatalmának hatására? A talmi ragyogást választjuk a tiszta fény helyett? Sekély e kép. A pillanatnyi mámort követő hosszú kín megnyomorítja az emberi lelkeket. A sötét oldal nem erősebb, de simább, könnyebben járható az oda vezető út – figyelmezteti ifjú padawanját (és minket is) a kilencszáz éves bölcs öreg Yoda, a nagy jedi tanítómester.

²³ A Szerző ártatlan, a helyzethez alkalmazkodó kis szójátéka Tina Turner „We don’t need another hero (Nincs szükségünk újabb hőstre) című számának címére. A zeneszám a sorrendben harmadik Mad Max filmhez, a „Mad Max – Az Igazság Csarnokán innen és túl” készült. Nagy sikert aratott.

És ha már modern korunk meséinél a filmeknél tartunk, hadd szóljak külön is a plázákban felnövő, popcornot ropogtató és koffeinnal teli amerikai cukros vizet szürcsölő multikulti konzumidiótákhoz:

„Az idő nem számít, csak az élet a fontos!”

Vito Cornelius atya (Sir Ian Holm) az asztrojelenségek szakértője, valamint az életet védeni hivatott tökéletes harcos, az ötödik elem őrzője

Luc Besson „Ötödik elem” című filmjében hangzik el ez a mondat. Vito Cornelius atyától. A krónikás, az isteni fegyver, az Ötödik elem őrzője mondja e szavakat, amikor figyelmezteti az emberiséget a fenyegetésre, melyet az ötezer évente megjelenő Gonosz szabadíthat a világra.

A sátáni gonoszság pokoli hatalmát – ahogyan a filmben is próbálják – emberi léptékkal (az ember alkotta fegyverekkel) nem lehet legyőzni. Pedig Cornelius atya a rideg valóság kíméletlenségével hozza tudomásunkra, mi vár ránk, ha a Gonosz győzelmet arat.

Vito Cornelius: – *Képzeljük el, hogy ezt a valamit lehetetlen azonosítani, mert nem eleme a lét. Ahol csak élet van, oda halált hoz, mert gonosz, maga a Gonosz. A célja nem a hatalom, vagy a pénz, hanem hogy kiirtsa az életet. Minden életformát.*

Elnök: – *Azt akarja mondani, hogy semmi sem állíthatja meg?*

Cornelius atya: – *Csak egy valami! A mondoshawanoknál van az, amivel a Gonosz legyőzhető. Négy elem egy ötödik elem körül, mely felsőbbrendű: a tö-*

kéletes harcos, aki az életet hivatott védeni. A régiek szerint együtt alkotják a Teremtés Fényét, mely képes életet vinni az Univerzum legtávolabbi zugába is. De ha a Gonosz ideáll... – az atya a rajzon az Ötödik Elem helyére mutat.

Elnök: – Akkor?

Cornelius atya: – A fényből sötét lesz, az életből halál. Örökre.

Vagyis nem szabad megengednünk, hogy a fény helyét örökre elfoglalja a sötétség!

„A világosság a sötétségben világít, de a sötétség azt nem fogta föl.” (Jn. 1-5.)

És ha már a filmeknél tartunk.

„A New Hope”, vagyis Egy új remény. Ez volt olvasható az eredeti Csillagok háborúja című film plakátján az 1977-es bemutató alkalmával. 2004-ben készült egy másik film. Egy film, amely a kereszténység számára új reményt hozott ebben az elanyagiasodott, elembertelenedett világban. Mel „Mad Max” Gibson Passió című filmje, melynek hatására világszerte egyre többen találnak vissza a keresztényi értékrend talajára.

Luc Besson filmjében az öt elem együttese volt az, ami létrehozta a teremtett világ harmóniáját, az ötödik elem²⁴, a szeretettel (szerellemmel) élő ember volt az, aki ennek a harmóniának a középpontjában állt, s így legyőzhetővé vált a Gonosz.

Kis apróság, amolyan érdekesség azoknak, akik mindennap használják ezt az isteni csodát, amit ékes, édes anyanyelvünknek hívunk:

Hallottuk már azt a kifejezést, hogy SZERét ejtjük valaminek? SZERT ülünk, SZERT teszünk valamire, de az élethez, a léthez is ELEMre, éLELEM-re, élelmiSZERre van szükségünk!

²⁴ **Az ötelem rendszer:** A két engesztelhetetlen állapotú alapelem: a tűz és a víz. A harmadik elem a levegő, a negyedik pedig a föld. Az igazi ötödik elem valójában a láz (ezt jelképezi a hálivúdi eskönmúviban a szerelem), a hatodik elem pedig, merthogy létezik egy hatodik elem is, mely a kialakulatlanság, tehát a „bármilyen lehet még belőle” állapotot testesíti meg: a szösz. (Lásd: „Mi a szösz?” Mi lesz belőle? Bármilyen lehet még belőle!) A keleti rendszerekben susunnának is nevezik.

Vagyis a SZER ETET, de azt is mondhatjuk, hogy SZERETET.

ÉLTET bennünket AZ ÉLET ELEME, a SZERELEM. Ami maga az igazi, a valódi ötödik elem, a láz, hiszen a szerelem az mindig egy felfokozott, lázas állapotot jelent!

Tehát nyugodt szívvel kijelenthetjük, hogy a magyar nyelv: a SZER-ELEM NYELVE!

A valóvilágban mi emberek tudjuk megteremteni a harmóniát azzal, ahogyan élünk. Szeretettel, szolidaritással, megértéssel, segítőkészséggel, kreativitással és még sok minden mással.

Példának okáért azzal, hogy végre nevén nevezzük a dolgokat! Nem az érzékenységnek kell az elsődlegesnek lennie, hanem az igazságnak és a valóságnak!

Ezért kommunikációs tömegpusztítófegyver a politikai korrektség, mivel elbeszélhetetlenné teszi a valóságot!

Természetesen nem mindenki veszi egyformán az akadályokat, néha támaszra van szükségünk. Ilyen támasz a Jóisten is.

A hit erkölcsi tartást, értékrendet, morált, és egyfajta szakrális alapot ad. Gondoljunk például a tízparancsolatra, vagy akár az Újszövetségre is, de talán még a zen-buddhizmus lélekformáló bölcséseit is nyugodtan idesorolhatjuk.

Vagy itt van például az ima. Az imádság. Az ember egy nálánál jóval nagyobb (teremtő) hatalomhoz fordul „segítségért” Az, aki elmond egy imát, mire a végére ér rádöbben arra, hogy hol van az ő gyarló emberi problémája az Úréhoz képest, akinek egy egész világ gondja baja nyomja a vállát. Így a probléma már félig-meddig meg is oldódott, hiszen a legnagyobb kihívást mindig az első lépés megtétele jelenti. Ha már megvan az első lépés – mondjuk a probléma megoldásához vezető (olykor rendkívül) rögzös úton – utána a többi már adja magát.

De mi történik akkor, amikor az értékrend helyén semmi sincs, csak a nagy üresség? Mi lenne az, amivel pótolhatnánk az alapul szolgáló zsinórmértéket, melyet például a különböző vallások, de legfőképpen a hit jelentenek az ember számára? A pénz? A pénz semmiképpen sem, hisz az csak viszáltyokat és ellenségeskedést szül. Ahogyan azt már számtalanszor láthatuk emberi kapcsolatokat, barátságokat tud tönkretenni pillanatok alatt.

Az értéksemlegesség, az üresség rendkívüli veszélyeket hordoz magában. Milyen is az ördögi üresség?

Az egyik kereskedelmi televízió főmuftija miután az általuk sugárzott valóságshow kapcsán megkérdezték a véleményét a műsorról csak annyit mondott, hogy ők nem akarnak pozitív mintát adni.

De hát akkor mit akarnak? Ők csak szórakoztatni akarnak.

Micsoda szörnyű hatalommá vált a média modern korunk lélekkufárja-
inak kezében. Ha valakinek akkora hatalom összpontosul a kezében, mint
a mai kereskedelmi televíziók műsorkészítőinek, szerkesztőinek, már az is
nagy előrelépés lenne tőlük, ha legalább belegendolnának abba, tulajdon-
képpen ugyanennyi fáradságba kerülne nekik, hogy a mindent elárasztó ér-
téktelenség, értéktelen gagyi helyett valami szépet, léleknemesítőt készít-
senek a nézőközönség számára. De nem.

József Attila²⁵: Két hexameter című verse jut eszembe.

*„Mért legyek én tisztességes? Kiterítenek úgyis!
Mért ne legyek tisztességes! Kiterítenek úgyis.”*

25 **József Attila** pártállami kisajátítása: 1945 után, az újabb világéget követően, a kiéleződő politikai küzdelmekben mindegyik párt és irányzat igyekezett kisajátítani a maga számára József Attila örökségét, mindegyik belekapaszkodott az életmű neki kedves és kedvező részletébe, s *erre* hivatkozva tette meg a két háború közötti időszak vezéralakjává. A különböző, egymással nem vagy alig érintkező József Attila-képek idővel egyetlen egységgé „finomultak” a fejekben. Lehet, hogy éppen az vált utólagos sikere alapjává, ami annyira gátja volt elismerésének életében: hogy mindenhová és sehová sem tartozott. Elsősorban két párt követelte magának József Attilát: a kommunista és a szociáldemokrata párt. A költő kommunista átértékelésére igen korán, már 1945 decemberében sor került. Később, a kommunista hatalomátvételt követően Horváth Márton értékelése emelkedett hivatalos rangra s vált az „egységes” József Attila-kép alapjává. A kultúrpolitikának föl kellett mutatnia egy reprezentatív proletárköltőt, így hát államosította József Attilát. Legnagyobb verseinek a *Munkásokat*, a *Favágót*, a *Mondd, mit érlelt tette meg*; a *Döntsd a tőkét, ne siránkozz*-pályaszakaszt mintegy kivetítette az életmű egészére - azt sugallva, hogy József Attila eszmei fejlődése véget ért, amikor rátalált a kommunista pártra. A magyar irodalomtörténet kommunista átiratában (amely mindenekelőtt Lukács György és Révai József nevéhez fűződik) a „nagy hármas”: Petőfi, Ady és József Attila képviselte a „haladó hagyomány”-t. Az elfogadás azonban nem lehetett teljes, József Attila „dekadens” vonásai fölött csak ideig-óráig lehetett szemet hunyni. (Forrás: <http://magyar-irodalom.elte.hu/sulinet/igyjo/setup/portrek/jozsefa/jahatas3.htm>)

Sokan úgy vannak a Jóistennel, hogy a tízparancsolat szerinti életet egyfajta passzív létezésként fogják fel, mely bizonyos esetekben gyermeteg csodavárással párosul.

– Miért nem tesz valamit az Isten, amikor látja, hogy ennyi bűn, ennyi szenvedés van a világban? Miért nem tesz valamit? – teszik fel nagyon gyakran a kérdést az emberek.

Hát ez bizony nem így működik. Valahogy úgy működik – legalábbis szerintem –, ahogyan azt József Attila „a nagy proletár költő” írja „Az Isten állt a hátam mögött...” című versében.

*Az Isten itt állt a hátam mögött
s én megkerültem érte a világot
Négykézláb másztam. Álló Istenem
lenézett rám és nem emelt föl engem.
Ez a szabadság adta értenem,
hogy lesz még erő, lábraállni, bennem.
Úgy segített, hogy nem segíthetett.
Lehetett láng, de nem lehetett hamva.
Ahány igazság, annyi szeretet.
Úgy van velem, hogy itt hagyott magamra.
Gyöngye a testem: óvja félelem!
De én a párom mosolyogva várom,
mert énvelem a hűség van jelen
az üres úrben tántorgó világon.*

(József Attila)

Mintha csak egy zen-buddhista bölcseletet olvasnánk.

A szabadság adta értenünk, hogy a szív és ész, az érzelem és az értelem harmóniája az, amely igazán boldoggá és teljessé tesz bennünket, embereket. Egyfajta ötödik elemként fényt, boldogságot, szeretetet, életet hozhatunk mások világába.

Szükség van tökéletes harcosokra, mert a Gonosz közöttünk jár. Egyedül nem küzdhetünk meg vele! Aggodalomra azonban semmi ok, mert a költőóriás József Attila ebben a tekintetben sem hagy minket magunkra. „A számokról” című versében útbaigazít, mit is kell tennünk annak érdekében, hogy erős sereget gyűjtsünk a Gonosszal szemben.

Az ún. „istenes” versek mestere, az iskolai tananyag szerint nagy proletár költőnk, József Attila

*Tanultátok-e a számokat?
Bizony számok az emberek is,
Mintha sok 1-es volna az irkában.
Hanem ezek maguk számolódnak
És csudálkozik módfölött az irka,
Hogy mindegyik csak magára gondol,
Különb akar lenni a többinél
S oktanul külön hatványozódik,
Pedig csinálhatja a végtelenségig,
Az 1 ilyformán mindig 1 marad
És nem szoroz az 1 és nem is oszt.
Vegyetek erőt magatokon
És legelőször is
A legegyszerűbb dologhoz lássatok -
Adódjatok össze,
Hogy roppant módon felnövekedvén,
Az Istent is, aki végtelenség,
Valahogyan megközelítsétek.*

(József Attila)

Emberi léptékkal csak megközelíteni tudjuk az Istent, de akkorák sosem leszünk mint ő. Ezért van az, hogy akkor, amikor az ember megpróbál Istent játszani, az minden egyes alkalommal, végzetes következményekkel jár.

Ilyen téves, önmagát Istennek képzelő önhittség például az emberi genom feltérképezésével való kérkedés. Holott ez csupán a biológiai lény, vagy ahogyan találó leleményességgel a magyar nyelvben ez kifejezésre jut, a „földi porhüvely” újragyártásának mikéntje, nem pedig a teljes emberé.

„Az ipari autójavító műhely. Itt is, ott is specialisták vannak. A javítóműhelyben motor-szerelők, karosszériások, elektromos szerelők, kárpitosok, fényező, stb. A kórházban kardiológusok, belgyógyászok, endokrinológusok, gégszerek, sebészek stb. Attól függően lépnek akcióba, hogy mi a baj. Érdeklődésük középpontjában a beteg szerv áll. Maga az ember a beteg szerv tokjává devalválódik. Benne van a rosszul működő szív vagy vese. A toknak pedig ne legyenek túlzott személyes igényei. Ennek megfelelően jó beteg az, aki szerény, alkalmazkodó, kellő áhítattal tekint a „szakemberre”, és főként rutinszerűen gyógyítható. Rosszabb beteg, aki problémát, fejtörést okoz. A gyógyíthatatlan beteg pedig az orvoslás selejte.”

(Popper Péter)

A lélek kizárólagosan isteni adomány, (ember által egészen biztosan) nem reprodukálható!

Talán ezért akkora manapság a vonzódás az egészet részekké megsemmisítő pártosodás iránt, tehát a megosztottságon alapuló társadalmpolitikai berendezkedés kizárólagossága felé. Más egész egyszerűen elképzelhetetlen. Még ott is, ahol (névlegesen) létezik még valamilyen regnáló (értsd: a hatalomtól gyakorlatilag teljesen megfosztott) uralkodó.

Nem jó az Istentől készen kapott, a maga egységében, tökéletességében meglévő! Az nekünk, embereknek, általában sose jó! Majd mi! Önmagunk kisszerű nagyságától eltelt és beképzelt sáremberek, majd mi megmutatjuk! Nagy elánnal nekilátunk, a végeredmény aztán az eredetire ugyan valamenynyire hajaz, ám ebben ki is merül a „tehetségünk”. Minden más vonatkozásban csak valamiféle silány utánzatra futja a „tehetségünk”ből”. És erről rendre hajlamosak vagyunk megfélemlkezni, vagy nem figyelembe venni.

A végén persze mindig mi húzzuk a rövidebbet!

Mindezek ellenére mégis törekedni kell rá, hogy jobbá, szebbé, neme-
sebbé legyünk, hiszen ezért kaptunk észet (önállóságunk egyéniségünkben
nyilvánul meg igazán), szívet és két dolgos kezét.

Ha nem az Isten a középpont csak összeverődni lehet, összeadódni nem.
Aki egyedül van, az elszakította magát az Istentől. A magányos tömeg. Ma-
gányos lehetsz a világban, de nem vagyunk egyedül, hiszen velünk az Isten.
Szent István királyunk is ezt vallotta, amikor koronázása alkalmából aposto-
li mondatául ezt választotta: „Ha Isten velünk, ki ellenünk?”

Aki fél az nem tud szeretni, azt tömegbe lehet terelni. A félelem pedig a
Gonosz eszköze. Aki szeret, az közösségbe vágyik, és mindig megtalálja az
igaz emberekhez vezető utat.

Az ember közösségi lény, egyedül még az életet sem tudja élvezni, nagy
dolgotokat pedig csak együtt tudunk véghezvinni. Ráadásul csak akkor, ha
vannak kitűzött céljaink. Olyanok, melyek nem a képzelgés sűrű homályába
vagy a légvárépítgetések ködébe vesznek. Egyáltalán nem mindegy, hogy
életünk végéig tartó hosszú utunkon zarándokolunk, vagy csak lődörgünk,
ne adj' isten, bukdácsolunk.

Éppen ezért van nagy jelentősége minden olyan nyilatkozatnak, mely
egy-egy közszereplőtől hangzik el, hiszen mai embertelenné váló világunk-
ban a médián keresztül szinte csak és kizárólag rájuk figyel a nép. A modern
technológiának köszönhetően pillanatok alatt értesülhetünk mindenről, tá-
volságok pedig ma már egyáltalán nem léteznek.

A Gonosz ürességet hoz. Kiüresít, sivárrá tesz. Minden olyan szó vagy
tett, ami erre törekszik, gonoszság.

Gonosz az, aki tudatosan árt!

Ne feledjétek, a Sátán közöttünk jár, emberi alakot öltve megkísért és
próbára tesz minket nap mint nap.

*„De én a párom mosolyogva várom,
mert énvelem a hűség van jelen
az üres űrben tántorgó világon.”*